

**UCHWAŁA NR LVII.447.2024
RADY MIEJSKIEJ W ZABŁUDOWIE**

z dnia 16 stycznia 2024 r.

w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku

Na podstawie art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860) oraz art. 18 ust. 2, pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Miejska w Zabłudowie przyjmuje treść odpowiedzi na skargę z dnia 29 grudnia 2023r. na uchwałę Rady Miejskiej w Zabłudowie nr LI.405.2023 z dnia 31 sierpnia 2023r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów i postanawia o jej przekazaniu Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Białymstoku wraz z aktami sprawy.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Zabłudowa do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Gminę Zabłudów przed właściwym sądem administracyjnym.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Zabłudowa.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Antonina Kuna

Zabłudów, 16 stycznia 2023r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Białymstoku
ul. Sienkiewicza 84
15-950 Białystok**

Skarżący: Mirosław Andrzej Smakosz

**Reprezentowany przez pełnomocnika: adwokata Piotra Bołtryka
ul. św. Mikołaja 1 lok. 33
15-419 Białystok**

**Strona przeciwna: Rada Miejska
w Zabłudowie
ul. Rynek 8, 16-060 Zabłudów.**

Odpowiedź na skargę Pana Mirosława Andrzeja Smakosza, reprezentowanego przez adwokata Piotra Bołtryka na uchwałę Rady Miejskiej w Zabłudowie nr LI.405.2023 z dnia 31 sierpnia 2023r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów.

Działając w trybie art. 52 §2, ust.2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 z późn. zm.) wnoszę o:

oddalenie skargi:

Uzasadnienie

Dnia 29 grudnia 2023r., za pośrednictwem swego pełnomocnika, adwokata Piotra Bołtryka, Skarżący wniósł skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Zabłudowie nr LI.405.2023 z dnia 31 sierpnia 2023r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów (dalej również MPZP). Przedmiotowej uchwale zarzucił naruszenie ustawowej reguły sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, naruszenie władztwa planistycznego oraz naruszenie ważnego interesu prywatnego. Z uwagi na powyższe Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały oraz zasądzenie na rzecz Skarżącego kosztów postępowania. W uzasadnieniu skargi Skarżący podał szereg okoliczności uzasadniających swoją argumentację.

W ocenie Strony przeciwnej skarga p. Mirosława Andrzeja Smakosza nie zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 31 sierpnia 2023r. Rada Miejska w Zabłudowie podjęła uchwałę nr LI.405.2023 z dnia 31 sierpnia 2023r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części

terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów. Przedmiotem opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego było wprowadzenie zasad zabudowy i użytkowania terenów położonych w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów, co wynika z art.7 ust. 1 ustawy samorządzie gminnym (t.j. Dz.u. z 2023 poz.40 ze zm.). Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z art.3 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2023 poz. 977 z późn.zm.) należy do zadań własnych gminy. Dokumentacja planistyczna związana z procedurą uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została przekazana do Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 06 września 2023r. Organ nadzoru nie stwierdził uchybień w procedurze jej uchwalenia.

Odnosząc się do zarzutu pierwszego tj. naruszenia art. 1 ust. 2 pkt 7 w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 31 ust. 3 i art. 32 Konstytucji RP, to jest nie wzięcia pod uwagę ważnego interesu prywatnego oraz analiz i uwarunkowań środowiskowych, to należy stwierdzić, że przystępując do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadzono analizę istniejącego zagospodarowania terenu, t.j. ilości wydanych decyzji o warunkach zabudowy (planowanych przyszłych inwestycji na terenie objętym planem), zapisów Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zabłudów, wniosków które wpłynęły w trakcie procedury oraz obowiązujących przepisów prawa. Konstytucja RP oraz ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym każdemu gwarantuje wzięcie udziału w stanowieniu aktu prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W toku procedury strona Skarżąca miała możliwość zapoznania się z projektem planu oraz wypowiedzenia się co do zaproponowanych rozwiązań. Organ uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego musi kierować się zapisami obowiązujących ustaw, tj. art. 1 ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, organ waży interes publiczny i interesy prywatne i tak też uczyniła Gmina. Z uwagi na charakter istniejącego sposobu zagospodarowania terenu -tereny użytkowane rolniczo z rozproszoną zabudową zagrodową oraz w celu uniknięcia konfliktów sąsiedzkich w przyszłości, organ stał na stanowisku, że obszar objęty ww. planem powinien zachować swój charakter terenów użytkowanych rolniczo z zabudową zagrodową. Jednocześnie organ wykazał się ochroną interesów właścicieli istniejących gospodarstw rolnych, gdyż zapisy planu umożliwiają, w tym także stronie Skarżącej, dotychczasowe użytkowanie terenu z możliwością realizacji inwestycji związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego -dowodzą temu zapisy § 10 uchwalonego planu zagospodarowania przestrzennego.

Odnosząc się do zarzutu drugiego tj. naruszenia art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przejawiające się w uchwaleniu skarżonego planu nie w celu ukształtowania przeznaczenia terenu, ale *de facto* w celu uniemożliwienia skarżącemu zabudowy należącej do niego nieruchomości. Jest to zarzut bezpodstawny. Ustawa o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym nie zabrania organom sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględniająca potrzeby społeczności lokalnej oraz potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu. Działania z uchwaleniem przedmiotowego planu nastąpiły na wniosek mieszkańców wsi Solniki i Kowalowce. Właściciele nieruchomości w tych miejscowościach zainteresowani są zachowaniem rolniczej funkcji tego terenu. Oddziaływanie prowadzonej działalności rolniczej musi zamykać się w granicach nieruchomości, na której jest prowadzona. W analizie zasadności przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymieniono wnioski mieszkańców o sporządzenie planu zagospodarowania dla przedmiotowego terenu oraz zabezpieczenie harmonijnego rozwoju obszaru objętego granicami projektu planu. Organ przystępując do uchwalenia planu i uchwalając go musi kierować się zapisami obowiązujących przepisów prawa. Zgodnie z art. 1. ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu waży interes publiczny i interesy prywatne wszystkich stron. Przyjęty Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów, podobnie jak obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, nie przewiduje wprowadzenia na tym terenie produkcji rolnej na skalę przemysłową.

Trzecim i ostatnim zarzutem jest niezgodność §12 zaskarżonej uchwały z § 3 ust. 1 pkt 104 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839 ze zm.) przejawiająca się w przyjęciu, że w zaskarżonym planie brak jest możliwości realizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, przy czym maksymalną wielkość hodowli zwierząt ogranicza się do 40 DJP - podczas gdy zgodnie z brzmieniem w/w przepisu rozporządzenia obsada 40 DJP kwalifikowana jest jako przedsięwzięcie potencjalnie znacząco oddziałujące na środowisko. Tym samym mamy do czynienia ze sprzecznością aktu prawnego niższego rzędu (uchwały rady gminy) z przepisem prawa powszechnie obowiązującego (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko), co stanowi naruszenie art. 91 ust. 1 ustawy

o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. 2023r. poz. 40 ze zm.). Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że wskazany przez skarżącego § 3 ust. 1 pkt 104 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839 ze zm.) mówi „w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP”. Uchwała Rady Miejskiej w Zabłudowie nr LI.405.2023 z dnia 31 sierpnia 2023r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów w § 12 brzmi: „W obszarze planu wprowadza się zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (zawsze i potencjalnie) z wyłączeniem inwestycji celu publicznego z zakresu komunikacji i infrastruktury technicznej, przy czym maksymalną wielkość

hodowli zwierząt ogranicza się do 40 DJP”. Zatem z zapisu § 12 wynika, iż na terenie objętym ustaleniami planu zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (zawsze i potencjalnie) zgodnie z przywołanym powyżej rozporządzeniem.

Jednocześnie wskazać należy, iż skarżący powołując się na interes prawny w rozumieniu art. 101 ust.1 o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. 2023r. poz. 40 ze zm.) wywodzi z faktu, iż jest właścicielem działki o nr geod. 5/7 obręb Solniki, gmina Zabłudów i wskazuje, iż powyższa działka stanowi 40% - 50% terenu objętego planem. Co nie jest prawdą, bowiem działka skarżącego o nr geod. 5/7 obręb Solniki stanowi ok. 12% terenu objętego planem. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części terenów w obrębie wsi Solniki, Kowalowce oraz miasta Zabłudów obejmuje swoim zakresem teren o powierzchni ok. 224ha, a powierzchnia działki nr geod. 5/7 wynosi ok. 27,48ha. Należy także odnieść się do stwierdzenia skarżącego, iż jego działka jest otoczona lasem co ogranicza jakiegokolwiek oddziaływanie przyszłej inwestycji na nieruchomości sąsiednie.

W rzeczywistości działka nr geod. 5/7 ma granicę o długości ok. 3000m, z czego tylko ok. 140m. przylega do terenów leśnych i stanowi to niespełna 5% jej granic. Nie jest także prawdą stwierdzenie, iż działka Skarżącego stanowi teren dawnego wysypiska. Dawne wysypisko, na którym obecnie funkcjonuje Punkt Selektywnej zbiórki Odpadów Komunalnych zlokalizowane jest na działce o nr geod. 83, obręb miasta Zabłudów.

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak we wstępie.

Załączniki:

1. Akta sprawy znak: RGiGG.6721.1.2021 wraz z odpowiedzią na skargę -2 egz.
2. a/a